

UZASADNIENIE

Powód Miasto stołeczne W. w pozwie z dnia 30 marca 2015r wnosił o zasądzenie od pozwanych A. i B. G. solidarnie kwotę 811,53zł z odsetkami ustawowymi od dnia 19 kwietnia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powództwa wskazano że wyrokiem z dnia 19 października 2012r w sprawie o sygn. IC 772/10 Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od m.st. W. solidarnie na rzecz A. i B. G. odsetki ustawowe od kwoty 1.575.100,00zł za okres od dnia 8 lipca 2009r do dnia zapłaty. W wykonaniu powyższego wyroku w dniu 8 stycznia 2013r powód wpłacił na rachunek bankowy pozwanych wskazany przez A. G. następujące kwoty : 1.575.100,00zł wynikającą z pkt. I wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19.10.2012r. i kwotę 718.072,99zł tytułem odsetek wynikających z pkt.II wyroku jak wyżej. W związku z wezwaniem do zapłaty wystosowanym w dniu 28.01.2013r przez państwa G. , powód w dniu 8 lutego 2013r wpłacił na rachunek pozwanych kwotę 560,99zł tytułem uzupełnienia należności wynikającej z odsetek zasądzonych w pkt. II wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 19.10.2012r. Wpłacona przez powoda łączna kwota w wysokości 718.633,98zł z tytułu odsetek obejmowała okres odsetkowy od dnia 8 lipca 2009r do dnia 8 stycznia 2013r włącznie gdyż do uznania rachunku pozwanych doszło w dniu 9 stycznia 2013r. Ponieważ należność wpłynęła na rachunek pozwanych w dniu 9 stycznia 2013r to ostatnim dniem za który należą się odsetki jest 8 stycznia 2013r. Pozwani jednak stanęli na stanowisku że odsetki należą im się również za dzień 9 stycznia 2013r i wystąpili do Komornika o wyegzekwowanie kwoty 560,99zł tytułem odsetek także za dzień 9 stycznia 2013r. W dniu 8 kwietnia 2013 r zajął rachunek powoda na kwotę dochodzona pozwem, na którą składa się kwota odsetek 560,99zł oraz koszty klauzuli i postępowania egzekucyjnego (k3-5).

Pozwani w odpowiedzi na pozew z dnia 26 sierpnia 2015r wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania

W uzasadnieniu wskazali że kwestią sporną jest prawidłowe naliczenie odsetek za opóźnienie zasądzonych od Miasta st. W. na rzecz pozwanych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19.10.2012r. Zgodnie z pkt. II powód zobowiązany był zapłacić na rzecz pozwanych odsetki ustawowe od kwoty 1.575.100,00zł za okres od dnia 8 lipca 2009r do dnia zapłaty. Powód zapłacił na rzecz pozwanych kwotę należności głównej w dniu 9 stycznia 2013r i zdaniem pozwanych ten dzień jest ostatnim dniem za który należą się odsetki zgodnie z tytułem wykonawczym. I w związku z tym pozwani zasadnie wystąpili do Komornika o egzekucje odsetek za jeden dzień zwłoki w zapłacie a Komornik zasadnie dokonał zajęcia rachunku powoda. Tym samym powództwo jest bezzasadne(k.31-32v).

Sąd ustalił co następuje.

Stan faktyczny sprawy pozostawał pomiędzy stronami w zasadzie bezsporny.

W dniu 19 października 2012r zapadł wyrok w którym Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od m.st. W. na rzecz A. i B. małżonków G. solidarnie kwotę 1.575.100,00zł oraz odsetki od tej kwoty od dnia 8 lipca 2009r do dnia zapłaty(k.7). W mailu z dnia 7 stycznia 2013r pozwany A. G. podał powodowi (Burmistrzowi dzielnicy M.) numer rachunku na który należy wpłacić zasądzone kwoty (k.9). W dniu 8 stycznia 2013r powód dokonał wpłaty kwoty 1.575.100,00zł na rachunek pozwanego A. G. (k.8) W dniu 8 lutego 2013r powód dokonał wpłaty kwoty 560,99zł tytułem zaległych odsetek za dzień 8 stycznia 2013r (k.12)

W mailu z dnia 5 marca 2013r pozwani wezwali powoda do zapłaty kwoty 560,99zł tytułem odsetek za dzień 9 stycznia 2013r(dzień faktycznego otrzymania środków finansowych przez wierzyciela) (k.13)

W dniu 8 kwietnia 2013r Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...)dokonał zajęcia rachunku bankowego powoda na kwoty 560,99zł tytułem zaległych odsetek, 66,00zł tytułem klauzuli wykonalności i 184,54zł tytułem kosztów egzekucyjnych (k.15 i 16)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie kopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Ich prawdziwości oraz zgodności z oryginałami żadna ze stron nie kwestionowała.

Pełnomocnik pozwanych na rozprawie w dniu 6 października 2015r cofnął zgłoszony w odpowiedzi na pozew wniosek o przesłuchanie B. i A. G. w charakterze strony. W związku z tym Sąd pominął ten dowód.

Sąd rozważył i zważył co następuje.

Zgodnie z art. 481 & 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W przedmiotowej sprawie sporne były ramy czasowe naliczania odsetek ustawowych. Strona powodowa stała na stanowisku że ostatnim dniem naliczenia odsetek jest dzień poprzedzający dokonanie zapłaty, natomiast pozwani że również za dzień wpływu środków finansowych na konto należą się odsetki za opóźnienie.

Zgodnie z wyrokiem Sądu okręgowego w Białymstoku z dnia 17 czerwca 2011r sygn.. akt VII Ga 92/11 i wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 października 1999r syg. Akt. IACa, OSA 2000/6/27 początkową datą od jakiej można żądać odsetek ustawowych jest dzień następujący po dniu oznaczonym jako termin płatności, natomiast datą końcową jest dzień zapłaty a więc dzień w którym wierzyciel otrzymał pieniądze i może już nimi dysponować. (VII Ga 92/11 www.balystok.so.qov.pl)

Sąd Apelacyjny w Białymstoku natomiast w swoim orzeczeniu stwierdził że skoro odsetki należą się wierzycielowi - stosownie do treści art. 481 & 1 kpc - za czas opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego to winny być naliczone do czasu spełnienia spóźnionego świadczenia. (I ACa 318/99)

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela powyższe poglądy i uznaje je za własne.

Przenosząc te rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy że pozwany należały się odsetki również za dzień 9 stycznia 2013r a więc za dzień w którym faktycznie doszło do spełnienia świadczenia, bowiem w tym dniu pieniądze wpłynęły na ich rachunek bankowy.

W związku z tym nie sposób się zgodzić z twierdzeniem powoda że wszczęcie przez pozwanych postępowania egzekucyjnego mimo wygaśnięcia zobowiązania było czynnością bezprawną. I że pozwani swoim zawinionym działaniem wyrządzili powodowi czyli Miastu st. W. szkodę.

W związku z tym orzeczono jak na wstępie.

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.